

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

7. oktober 2017

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Meddelelse om midlertidig anvendelse af aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Cuba på den anden side 1

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1798 af 2. juni 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 for så vidt angår de særlige krav til sammensætning af og oplysning om kosterstatning til vægtkontrol ⁽¹⁾ 2
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1799 af 12. juni 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår fritagelsen for visse tredjelandes centralbanker fra kravene om før- og efterhandelsgennemsigtighed i forbindelse med udøvelsen af penge- og valutapolitikken og politikken for finansiell stabilitet ⁽¹⁾ 11
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1800 af 29. juni 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 151/2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ 14
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1801 af 13. juli 2017 om berigtigelse af visse sprogdgaver af delegeret forordning (EU) 2016/2250 om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter demersale arter i Nordsøen og i EU-farvande i ICES-afsnit IIa 18

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

AFGØRELSER

- ★ Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité's afgørelse (FUSP) 2017/1802 af 28. september 2017 om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2017) 20

HENSTILLINGER

- ★ Kommissionens henstilling (EU) 2017/1803 af 3. oktober 2017 om forbedring af mulighederne for lovlig migration for personer med behov for international beskyttelse (meddelt under nummer C(2017) 6504) 21
- ★ Kommissionens henstilling (EU) 2017/1804 af 3. oktober 2017 om gennemførelsen af bestemmelserne i Schengengrænsekodeksen om midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser i Schengenområdet 25
- ★ Kommissionens henstilling (EU) 2017/1805 af 3. oktober 2017 om professionalisering af offentlige udbud: Udvikling af en arkitektur for professionalisering af offentlige udbud⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

Meddelelse om midlertidig anvendelse af aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Cuba på den anden side

Aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Cuba på den anden side ⁽¹⁾, der blev undertegnet den 12. december 2016 i Bruxelles, anvendes i henhold til aftalens artikel 86, stk. 3, fra den 1. november 2017. I henhold til artikel 3 i Rådets afgørelse af 6. december 2016 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen anvendes følgende dele af aftalen midlertidigt mellem Unionen og Republikken Cuba, dog kun i det omfang de omfatter spørgsmål, der henhører under Unionens kompetence, herunder spørgsmål under Unionens kompetence til at fastlægge og gennemføre en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik:

- del I-IV og
- del V, i det omfang bestemmelserne deri er begrænset til det formål at sikre aftalens midlertidige anvendelse.

Uanset artikel 3, stk. 1, anvendes følgende artikler ikke midlertidigt:

- artikel 29
- artikel 35
- artikel 55, i det omfang artiklen vedrører samarbejde vedrørende søtransport
- artikel 58
- artikel 71, i det omfang artiklen vedrører grænsesikkerhed, og
- artikel 73, i det omfang artiklen vedrører samarbejde om ikkelandbrugsmæssige geografiske betegnelser.

⁽¹⁾ EUTL 337 I af 13.12.2016, s. 1.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/1798

af 2. juni 2017

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 for så vidt angår de særlige krav til sammensætning af og oplysning om kostenstatning til vægtkontrol

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 af 12. juni 2013 om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kostenstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 1, litra a), c) og d), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er ved Kommissionens direktiv 96/8/EF ⁽²⁾ fastsat harmoniserede regler vedrørende fødevarer til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab, og direktivets anvendelsesområde omfatter produkter, der i forordning (EU) nr. 609/2013 er defineret som kostenstatningsprodukter til vægtkontrol.
- (2) Ved forordning (EU) nr. 609/2013 ophæves direktiv 96/8/EF, og der fastsættes generelle krav til sammensætning af og oplysning om forskellige kategorier af fødevarer, herunder produkter, der er defineret som kostenstatning til vægtkontrol. For at Kommissionen kan opfylde sin forpligtelse til at vedtage særlige krav til sammensætning af og oplysning om kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, bør der bygges videre på bestemmelserne i direktiv 96/8/EF, da de pågældende bestemmelser har sikret den frie bevægelighed for fødevarer, der præsenteres som kostenstatning til vægtkontrol, på tilfredsstillende vis og samtidig sikret et højt niveau af beskyttelse af folkesundheden.
- (3) Kostenstatning til vægtkontrol er et komplekst produkt, der er specielt formuleret til overvægtige eller svært overvægtige voksne, der har til hensigt at opnå vægttab. Den essentielle sammensætning af kostenstatningsprodukter til vægtkontrol skal — i forbindelse med energifattige diæter med henblik på vægttab — opfylde de daglige ernæringsbehov hos overvægtige eller svært overvægtige voksne ved godt helbred som fastsat ved hjælp af almindeligt anerkendte videnskabelige data.
- (4) Med henblik på at garantere sikkerheden ved og egnetheden af kostenstatningsprodukter til vægtkontrol bør der fastsættes detaljerede krav til deres sammensætning, herunder krav vedrørende energiindhold samt indholdet af makro- og mikronæringsstoffer. De pågældende krav bør være baseret på den seneste videnskabelige rådgivning fra Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) ⁽³⁾.
- (5) Med henblik på at sikre innovation og produktudvikling bør det være muligt på frivillig basis at tilsætte ingredienser, der ikke er omfattet af særlige krav i denne forordning, til kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, navnlig for så vidt angår kostfibre. Alle ingredienser, der anvendes til fremstilling af kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, bør være egnede til raske overvægtige eller svært overvægtige voksne, og deres egnethed bør om

⁽¹⁾ EUT L 181 af 29.6.2013, s. 35.

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 96/8/EF af 26. februar 1996 om levnedsmidler til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab (EFT L 55 af 6.3.1996, s. 22).

⁽³⁾ EFSA's NDA-panel (Ekspertpanelet for Diætiske Produkter, Ernæring og Allergier), 2015. Scientific Opinion on the essential composition of total diet replacement for weight control, *EFSA Journal* 2015;13(1):3957, and EFSA NDA Panel (EFSA Panel on Dietetic Products, Nutrition and Allergies), 2016. Scientific Opinion on the Dietary Reference Values for choline, *EFSA Journal* 2016;14(8):4484.

nødvendigt være dokumenteret med relevante undersøgelser. Det er fødevarervirksomhedsledernes ansvar at dokumentere, at en ingrediens er egnet, og det er de nationale kompetente myndigheders ansvar i hvert enkelt tilfælde at vurdere, om dette er korrekt.

- (6) Kosterstatningsprodukter til vægtkontrol skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011⁽¹⁾. Med henblik på at tage hensyn til den særlige karakter af kosterstatningsprodukter til vægtkontrol bør der fastsættes tilføjelser til og undtagelser fra disse generelle regler, hvor det er relevant.
- (7) Det er af afgørende betydning, at kosterstatningsprodukter til vægtkontrol er forsynet med en næringsdeklaration med henblik på at garantere, at de anvendes korrekt af såvel raske overvægtige eller svært overvægtige voksne, der indtager de pågældende fødevarer, som af sundhedspersonale, der kan rådgive om deres egnethed i visse tilfælde. For derfor at give mere fyldestgørende oplysninger bør næringsdeklarationen indeholde flere oplysninger end dem, der er foreskrevet ved forordning (EU) nr. 1169/2011. Desuden bør forpligtelsen til at forsyne kosterstatningsprodukter til vægtkontrol med en næringsdeklaration være obligatorisk for al kosterstatning til vægtkontrol uanset størrelsen på emballagen eller beholderen, og undtagelsen i punkt 18 i bilag V til forordning (EU) nr. 1169/2011 bør derfor ikke finde anvendelse.
- (8) For at give passende oplysninger og gøre det lettere at sammenligne produkter bør næringsdeklarationen for kosterstatningsprodukter til vægtkontrol være angivet pr. portion og/eller pr. forbrugsenhed samt pr. samlet daglig ration. Desuden bør sådanne oplysninger henvide til det brugsklare produkt efter tilberedning i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger.
- (9) Artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1169/2011 indeholder en begrænset liste over næringsstoffer, som på frivillig basis kan angives i næringsdeklarationen for fødevarer. Bilaget til forordning (EU) nr. 609/2013 indeholder en liste over stoffer, der kan tilsættes til kosterstatningsprodukter til vægtkontrol, hvoraf nogle ikke er omfattet af artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1169/2011. For at sikre juridisk klarhed bør det udtrykkeligt fastsættes, at næringsdeklarationen for kosterstatningsprodukter til vægtkontrol kan omfatte sådanne stoffer. Desuden kan mere detaljerede oplysninger vedrørende kulhydrat og fedt i produktet i visse tilfælde være nyttige for forbrugere og sundhedspersonale. Fødevarervirksomhedslederne bør derfor have mulighed for at give sådanne oplysninger på frivillig basis.
- (10) Raske overvægtige eller svært overvægtige voksne kan have anderledes ernæringsbehov end den almindelige befolkning. Desuden er kosterstatning til vægtkontrol fødevarer, der fuldstændig erstatter den daglige kost. Af disse årsager vil angivelse af det ernæringsmæssige indhold af energi og næringsstoffer i kosterstatningsprodukter til vægtkontrol som en procentdel af det daglige referenceindtag for den almindelige befolkning som fastsat i forordning (EU) nr. 1169/2011 vildlede forbrugerne og bør derfor ikke være tilladt.
- (11) Meddelelser vedrørende det »meget lave« eller »lave« kalorieindhold i kosterstatningsprodukter til vægtkontrol kan give forbrugerne nyttige oplysninger. Der bør derfor fastsættes regler for sådanne meddelelser på frivillig basis.
- (12) Ernærings- og sundhedsanprisninger er salgsfremmende redskaber, som fødevarervirksomhedsledere anvender på frivillig basis i kommercielle meddelelser i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006⁽²⁾. I betragtning af den særlige rolle, som kosterstatningsprodukter til vægtkontrol spiller i kosten for de mennesker, der indtager den, bør det ikke være tilladt at anvende ernærings- og sundhedsanprisninger for sådanne produkter. For dog at tage hensyn til, at oplysninger vedrørende tilstedeværelsen af kostfibre i kosterstatningsprodukter til vægtkontrol kan være nyttige for forbrugerne, bør det på visse betingelser være tilladt at anvende ernæringsanprisninger ved tilsætning af kostfibre.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer (EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9).

- (13) Der blev ved direktiv 96/8/EF stillet krav om, at kosterstatningsprodukter til vægtkontrol tilsættes kostfibre. På grund af manglende videnskabelig dokumentation på området kunne autoriteten ikke fastsætte et minimumsindhold for kostfibre i sin seneste udtalelse. Af disse årsager bør det ved direktiv 96/8/EF krævede minimumsindhold af kostfibre fastholdes, hvis de tilsættes til kosterstatningsprodukter til vægtkontrol.
- (14) I henhold til artikel 17, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽¹⁾ er medlemsstaterne ansvarlige for at håndhæve fødevarerlovgivningen samt overvåge og kontrollere, at lederne af fødevarer- og foderstofvirksomheder overholder kravene i alle produktions-, tilvirknings- og distributionsled. I den sammenhæng bør fødevarervirksomhedsledere, der markedsfører fødevarer i form af kosterstatning til vægtkontrol, med henblik på at lette en effektiv officiel overvågning af sådanne produkter forelægge de nationale kompetente myndigheder en model for den anvendte mærkning samt alle relevante oplysninger, som de kompetente myndigheder betragter som nødvendige for at dokumentere, at denne forordning er overholdt, medmindre medlemsstaterne har et andet effektivt overvågningssystem.
- (15) Med henblik på at gøre det muligt for fødevarervirksomhedslederne at tilpasse sig til de nye krav, hvilket kan indebære teknisk tilpasning til fremstillingsprocessen for de pågældende produkter, bør denne forordning anvendes fra fem år efter dens ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der følgende særlige krav med hensyn til kosterstatningsprodukter til vægtkontrol:

- a) krav til sammensætning
- b) krav til mærkning, præsentation og reklame
- c) notifikationskrav i forbindelse med markedsføring.

Artikel 2

Markedsføring

1. Fødevarer omfattet af artikel 2, stk. 2, litra h), i forordning (EU) nr. 609/2013 sælges under produktnavnet »kosterstatning til vægtkontrol«.
2. Kosterstatningsprodukter til vægtkontrol må kun markedsføres, hvis de er i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 3

Krav til sammensætningen

1. Kosterstatningsprodukter til vægtkontrol skal opfylde de krav til sammensætningen, der er fastsat i bilag I, under hensyntagen til specifikationerne i bilag II.
2. De krav til sammensætningen, der er fastsat i bilag I, gælder for brugsklare fødevarer, der markedsføres som klar til brug eller som klar til brug efter tilberedning i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger.
3. Kosterstatningsprodukter til vægtkontrol må kun indeholde andre ingredienser end de stoffer, der er opført på listen i bilag I, hvis deres egnethed er blevet fastslået ved hjælp af almindeligt anerkendte videnskabelige data.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

Artikel 4

Særlige krav vedrørende fødevareinformation

1. Foruden de i artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 nævnte obligatoriske oplysninger skal kostenstatningsprodukter til vægtkontrol være forsynet med følgende supplerende obligatoriske oplysninger:
 - a) en meddelelse om, at produktet kun er bestemt til raske overvægtige eller svært overvægtige voksne, der har til hensigt at opnå vægttab
 - b) en meddelelse om, at produktet ikke bør anvendes af gravide eller ammende kvinder, unge eller personer, der lider af et helbredsproblem, uden rådgivning fra sundhedspersonale
 - c) en meddelelse om vigtigheden af at sørge for tilstrækkelig daglig væskeindtagelse
 - d) en meddelelse om, at produktet giver tilstrækkelige mængder af alle næringsstoffer, der er nødvendige for at dække det daglige behov, hvis det anvendes i overensstemmelse med brugsanvisningen
 - e) en meddelelse om, at produktet ikke bør benyttes i mere end otte uger eller gentagne gange i kortere perioder af raske overvægtige eller svært overvægtige voksne uden rådgivning fra sundhedspersonale
 - f) om fornødent anvisninger på passende tilberedning og en meddelelse om vigtigheden af at følge disse anvisninger
 - g) hvis et produkt, når det anvendes efter fabrikantens anvisninger, medfører et dagligt indtag af polyoler på over 20 g pr. dag, en meddelelse om, at fødevarer kan virke afførende
 - h) hvis produktet ikke er tilsat kostfibre, en meddelelse om, at der skal søges rådgivning hos sundhedspersonale med hensyn til muligheden for at supplere produktet med kostfibre.
2. De i stk. 1 opførte obligatoriske oplysninger skal på emballagen eller etiketten herpå være angivet på en sådan måde, at de opfylder de i artikel 13, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1169/2011 fastsatte krav.
3. Mærkning af, præsentation af eller reklame for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke indeholde nogen angivelse af hastigheden eller størrelsen af det vægttab, der kan følge af deres anvendelse.

Artikel 5

Særlige krav vedrørende næringsdeklarationen

1. Foruden de i artikel 30, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 nævnte oplysninger skal den obligatoriske næringsdeklaration for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol indeholde en angivelse af mængden af hvert af de mineraler og hvert af de vitaminer, der er opført i bilag I til nærværende forordning og er til stede i produktet.

Den obligatoriske næringsdeklaration for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol skal også indeholde en angivelse af den mængde cholin, der er til stede, og af mængden af kostfibre, hvis der er tilsat sådanne.

2. Foruden de i artikel 30, stk. 2, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 1169/2011 nævnte oplysninger kan oplysningerne i den obligatoriske næringsdeklaration for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol suppleres med oplysninger vedrørende:
 - a) mængden af fedt- og kulhydratbestanddele
 - b) mængden af ethvert af de stoffer, der er opført i bilaget til forordning (EU) nr. 609/2013, hvis en sådan angivelse ikke er omfattet af stk. 1
 - c) mængden af ethvert stof, der er tilsat til produktet i henhold til artikel 3, stk. 3.

3. Uanset artikel 30, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1169/2011 må oplysningerne i den obligatoriske næringsdeklaration for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol ikke gentages i mærkningen.

4. Næringsdeklarationen er obligatorisk for alle kostenstatningsprodukter til vægtkontrol uanset størrelsen af emballagens eller beholderens største yderflade.

5. Alle de næringsstoffer, der er angivet i næringsdeklarationen for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, skal opfylde kravene i artikel 31-35 i forordning (EU) nr. 1169/2011.

6. Uanset artikel 31, stk. 3, artikel 32, stk. 2, og artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1169/2011 angives indholdet af energi og næringsstoffer i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol pr. samlet daglig ration samt pr. portion og/eller pr. forbrugsenhed af den brugsklare fødevarer efter tilberedning i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger. Hvis det er relevant, kan oplysningerne desuden angives pr. 100 g eller 100 ml af fødevarer, som den sælges.

7. Uanset artikel 32, stk. 3 og 4, i forordning (EU) nr. 1169/2011 må indholdet af energi og næringsstoffer i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol ikke angives som en procentdel af referenceindtagene som angivet i bilag XIII til samme forordning.

8. Oplysninger i næringsdeklarationen for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, som ikke er opført i bilag XV til forordning (EU) nr. 1169/2011, anføres efter den angivelse i samme bilag, der er mest relevant, i forhold til hvad de tilhører eller er bestanddele af.

Oplysninger, der ikke er opført i bilag XV til forordning (EU) nr. 1169/2011, og som ikke tilhører eller ikke er bestanddele af nogen af kategorierne i samme bilag, anføres i næringsdeklarationen efter den sidste angivelse i bilaget.

Angivelsen af indholdet af natrium anføres sammen med de øvrige mineraler og kan gentages ved siden af angivelsen af saltindholdet som følger: »Salt: X g (heraf natrium: Y mg)«.

9. Meddelelsen »meget lavt kalorieindhold« kan anvendes for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, forudsat at energiindholdet i produktet er på under 3 360 kJ pr. dag (800 kcal pr. dag).

10. Meddelelsen »lavt kalorieindhold« kan anvendes for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, forudsat at energiindholdet i produktet er på mellem 3 360 kJ pr. dag (800 kcal pr. dag) og 5 040 kJ pr. dag (1 200 kcal pr. dag).

Artikel 6

Ernærings- og sundhedsanprisninger

1. Kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke gøres til genstand for ernærings- og sundhedsanprisninger.

2. Uanset stk. 1 kan ernæringsanprisningen »tilsat fibre« anvendes for kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, forudsat at indholdet af kostfibre i produktet ikke er på under 10 g.

Artikel 7

Notifikation

Når kostenstatningsprodukter til vægtkontrol markedsføres, skal fødevarerivsomslederens underrette den kompetente myndighed i hver af de medlemsstater, hvor det pågældende produkt markedsføres, om, hvilke oplysninger der indgår i mærkningen, ved at sende myndigheden en model for den mærkning, der anvendes til produktet, og alle andre oplysninger, som den kompetente myndighed med rimelighed vil kunne anmode om for at forvisse sig om, at denne forordning er overholdt, medmindre en medlemsstat fritager fødevarerivsomslederens fra denne forpligtelse i medfør af en national ordning, der garanterer effektiv officiel overvågning af det pågældende produkt.

*Artikel 8***Henvisninger til direktiv 96/8/EF**

Henvisninger til direktiv 96/8/EF i andre retsakter gælder som henvisninger til denne forordning.

*Artikel 9***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 27. oktober 2022.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juni 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

BILAG I

Krav til sammensætningen, jf. artikel 3

1. ENERGI

Energiindholdet i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke være under 2 510 kJ (600 kcal) og ikke over 5 020 kJ (1 200 kcal) i den samlede daglige ration.

2. PROTEIN

2.1. Proteinindholdet i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke være under 75 g og ikke over 105 g i den samlede daglige ration.

2.2. Med henblik på punkt 2.1 forstås ved »protein« protein, hvis »Protein Digestibility-Corrected Amino Acid«-værdi er på 1,0, når den sammenlignes med referenceproteinet som fastsat i bilag II.

2.3. Tilsætning af aminosyrer er kun tilladt med det formål at forbedre næringsværdien af proteinerne i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol, og kun i det forhold, som kræves hertil.

3. CHOLIN

Cholinindholdet i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke være under 400 mg i den samlede daglige ration.

4. LIPIDER

4.1. **Linolsyre**

Linolsyreindholdet i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke være under 11 g i den samlede daglige ration.

4.2. **Alpha-linolensyre**

Alpha-linolensyreindholdet i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke være under 1,4 g i den samlede daglige ration.

5. KULHYDRATER

Kulhydratindholdet i kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke være under 30 g i den samlede daglige ration.

6. VITAMINER OG MINERALER

Kostenstatningsprodukter til vægtkontrol skal give mindst de mængder af vitaminer og mineraler, der er specificeret i tabel 1, i den samlede daglige ration.

Kostenstatningsprodukter til vægtkontrol må ikke indeholde mere end 250 mg magnesium i den samlede daglige ration.

Tabel 1

Vitamin A	(µg RE ⁽¹⁾)	700
Vitamin D	(µg)	10
Vitamin E ⁽²⁾	(mg)	10

Vitamin C	(mg)	110
Vitamin K	(µg)	70
Thiamin	(mg)	0,8
Riboflavin	(mg)	1,6
Niacin	(mg-NE ⁽³⁾)	17
Vitamin B ₆	(mg)	1,6
Folat	(µg-DFE ⁽⁴⁾)	330
Vitamin B ₁₂	(µg)	3
Biotin	(µg)	40
Pantothensyre	(mg)	5
Calcium	(mg)	950
Phosphor	(mg)	730
Kalium	(g)	3,1
Jern	(mg)	9
Zink	(mg)	9,4
Kobber	(mg)	1,1
Jod	(µg)	150
Molybden	(µg)	65
Selen	(µg)	70
Natrium	(mg)	575
Magnesium	(mg)	150
Mangan	(mg)	3
Chlorid	(mg)	830

⁽¹⁾ Retinolækvivalenter

⁽²⁾ RRR- α -tocopherols vitamin E-aktivitet.

⁽³⁾ Niacinækvivalenter

⁽⁴⁾ Folatækvivalenter fra kosten: 1 µg DFE = 1 µg folat fra fødevarer = 0,6 µg folsyre fra kostenstatning til vægtkontrol

BILAG II

Aminosyrestruktur ⁽¹⁾

	g/100 g protein
Cystin + methionin	2,2
Histidin	1,5
Isoleucin	3,0
Leucin	5,9
Lysin	4,5
Phenylalanin + tyrosin	3,8
Threonin	2,3
Tryptofan	0,6
Valin	3,9

(¹) Verdenssundhedsorganisationen/De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation/De Forenede Nationers Universitet, 2007. Protein and amino acid requirements in human nutrition. Report of a Joint WHO/FAO/UNU Expert Consultation. (WHO Technical Report Series, 935, 284 s.).

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/1799

af 12. juni 2017

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår fritagelsen for visse tredjelandes centralbanker fra kravene om før- og efterhandelsgennemsigtighed i forbindelse med udøvelsen af penge- og valutapolitikken og politikken for finansiell stabilitet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Transaktioner med medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) som modparter er fritaget fra kravene om handelsegennemsigtighed i henhold til artikel 1, stk. 6, i forordning (EU) nr. 600/2014, for så vidt at disse transaktioner gennemføres med henblik på penge- og valutapolitikken eller politikken for finansiell stabilitet.
- (2) En sådan fritagelse fra anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 600/2014 kan i overensstemmelse med artikel 1, stk. 9, i forordning (EU) nr. 600/2014, hvis de opfylder de relevante krav, udvides til centralbanker i tredjelande samt til Den Internationale Betalingsbank, som med henblik på denne fritagelse anses for at svare til et tredjelandes centralbank i medfør af artikel 1, stk. 9, i forordning (EU) nr. 600/2014. Med henblik herpå udarbejdede Kommissionen en rapport med en vurdering af den internationale behandling af centralbanker i tredjelande og forelagde den for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten indeholdt en analyse af behandlingen af centralbanker, herunder medlemmerne af ESCB, inden for tredjelandes retlige rammer og de potentielle virkninger, som administrativt fastlagte krav om offentliggørelse i Unionen kan have for tredjelandes centralbanktransaktioner. For så vidt angår analysen, konkluderedes det i rapporten, at fritagelsen af en række tredjelandes centralbanker for handelsegennemsigtighedsforpligtelserne i forordning (EU) nr. 600/2014 var nødvendig, og det konkluderedes således, at det var hensigtsmæssigt at udvide fritagelsen til også at gælde for disse tredjelandes centralbanker.
- (3) Listen over tredjelandes centralbanker, som er fritaget, i denne forordning bør revideres, som det skønnes relevant, herunder med henblik på i relevant omfang at udvide fritagelserne til andre tredjelandes centralbanker, som endnu ikke er medtaget på listen, eller at fjerne sådanne enheder fra listen.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra ekspertgruppen under Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1***Tredjelandes centralbanker, som er fritaget**

(Artikel 1, stk. 9, i forordning (EU) nr. 600/2014)

Artikel 1, stk. 6 og 7, i forordning (EU) nr. 600/2014 finder anvendelse på Den Internationale Betalingsbank og tredjelandes centralbanker, der er opført på listen i bilaget til denne forordning.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

1. Australien:
 - Reserve Bank of Australia
 2. Brasilien:
 - Brasiliens centralbank (Banco Central do Brasil)
 3. Canada:
 - Bank of Canada
 4. Hongkong SAR:
 - Hong Kong Monetary Authority
 5. Indien:
 - Reserve Bank of India
 6. Japan:
 - Bank of Japan
 7. Mexico
 - Mexicos centralbank (Banco de México)
 8. Republikken Korea:
 - Bank of Korea
 9. Singapore:
 - Monetary Authority of Singapore
 10. Schweiz:
 - Schweiz' nationalbank
 11. Tyrkiet:
 - Republikken Tyrkiets centralbank
 12. Amerikas Forenede Stater:
 - Federal Reserve System
 13. Den Internationale Betalingsbank
-

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/1800**af 29. juni 2017****om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 151/2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 81, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Anvendelsen af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 151/2013 ⁽²⁾ har vist, at fraværet af specifikke standarder for dataadgang og -aggregering samt sammenligning fører til strukturelle mangler. Fraværet af standardiserede data, ensartet funktionalitet og et standardiseret meddelelsesformat har hæmmet direkte og øjeblikkelig adgang til data og dermed forhindret de i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 omhandlede enheder i effektivt at vurdere den systemiske risiko og dermed i at opfylde deres respektive forpligtelser og mandater.
- (2) Med henblik på at afhjælpe disse hindringer er det nødvendigt at ændre delegeret forordning (EU) nr. 151/2013 ved yderligere at specificere de operationelle standarder, der kræves for at aggregere og sammenligne data på tværs af transaktionsregistre for at sikre, at de i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 omhandlede enheder kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde deres respektive forpligtelser og mandater.
- (3) For at muliggøre en effektiv og virkningsfuld sammenligning og aggregering af data på tværs af transaktionsregistre bør skemaer i XML-format og XML-meddelelser, der er udviklet i overensstemmelse med ISO 20022-metoden, anvendes til adgang til data og til kommunikation mellem de i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 omhandlede enheder og transaktionsregistre. Dette bør ikke udelukke muligheden for, at transaktionsregistre og de relevante enheder indbyrdes kan aftale at give adgang eller kommunikere ved hjælp af andre formater end XML.
- (4) Skemaer i XML-format bør anvendes til forelæggelse af data for de relevante enheder på en måde, der letter aggregering heraf, mens XML-meddelelser bør anvendes til at strømline dataudvekslingsprocesser mellem transaktionsregistre og de relevante enheder. Delegeret forordning (EU) nr. 151/2013 udelukker ikke, at der også anvendes særskilte skemaer, som ikke er i XML-format, såsom CSV (comma separated values) eller tekst (txt), for så vidt som de giver de relevante enheder mulighed at opfylde deres respektive forpligtelser og mandater. Transaktionsregistre bør derfor have tilladelse til at fortsætte med at anvende disse formater som supplement til, men ikke som erstatning for, anvendelsen af skemaer i XML-format. Som minimum bør skemaer i XML-format og XML-meddelelser baseret på ISO 20022-metoden anvendes til alle outputrapporter og udvekslinger for at sikre sammenlignelighed og aggregering af data på tværs af transaktionsregistre.
- (5) De enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, kan uddelegere opgaver og ansvarsområder til ESMA i henhold til artikel 28 i forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾, herunder adgang til data, der indberettes til transaktionsregistre. Anvendelsen af en sådan uddelegering bør ikke på nogen måde berøre transaktionsregistres forpligtelse til at give enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, direkte og øjeblikkelig adgang til de pågældende data.
- (6) For at sikre fortrolighed bør enhver form for dataudveksling mellem transaktionsregistre og de relevante enheder gennemføres via en sikker forbindelse mellem maskiner ved hjælp af datakrypteringsprotokoller. For at sikre fælles minimumsstandarder bør en SSH-filoverførselsprotokol (SFTP) anvendes mellem transaktionsregistre og de

⁽¹⁾ EUTL 201 af 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 151/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de data, som transaktionsregistre skal offentliggøre og give adgang til, og operationelle standarder for aggregering, sammenligning og adgang til data (EUTL 52 af 23.2.2013, s. 33).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUTL 331 af 15.12.2010, s. 84).

enheder, der er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012. Dette bør ikke udelukke muligheden for, at transaktionsregistre og de relevante enheder indbyrdes kan aftale at etablere en sikker forbindelse mellem maskiner ved hjælp af en separat kanal, der supplerer SFTP. Transaktionsregistre bør derfor have tilladelse til at fortsætte med at anvende andre sikre forbindelser mellem maskiner som supplement til, men ikke som erstatning for, anvendelsen af SFTP.

- (7) Data om den seneste handel med derivataftaler med åbne positioner er afgørende for overvågningen af den finansielle stabilitet og systemisk risiko. Derfor bør de relevante enheder have adgang til disse data.
- (8) Det er vigtigt at lette den direkte og øjeblikkelige adgang til specifikke datasæt og således at skabe et sæt af kombinerbare ad hoc-anmodninger vedrørende handelens parter, de økonomiske vilkår, klassificering og identificering af derivataftalen, tidshorizonten for gennemførelse, indberetning og udløb samt virksomheden og livscyklushændelser.
- (9) Fristerne for transaktionsregistrenes levering af data til de relevante enheder bør harmoniseres for at forbedre den direkte og øjeblikkelige adgang til data i transaktionsregistre og give de relevante enheder og transaktionsregistre mulighed for at forbedre planlægningen af deres interne dataprocesser.
- (10) Delegeret forordning (EU) nr. 151/2013 bør derfor ændres for yderligere at præcisere og forbedre den operationelle ramme for adgangen til, aggregering og sammenligning af data på tværs af transaktionsregistre.
- (11) Anvendelsen af bestemmelserne i nærværende delegerede forordning bør udskydes for at give transaktionsregistre mulighed for at tilpasse deres systemer til de specifikationer, der er fastsat i nærværende delegerede forordning.
- (12) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (13) I overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) nr. 1095/2010 har ESMA afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som denne forordning er baseret på, og analyseret de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed. Disse offentlige høringer gav ESMA mulighed for at indhente synspunkter fra de relevante myndigheder og medlemmerne af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), som blev fremlagt af ECB. ESMA har desuden anmodet om en udtalelse fra interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af delegeret forordning (EU) nr. 151/2013

1. I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Transaktionsregistre giver de enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, direkte og øjeblikkelig adgang til oplysninger om derivataftaler i overensstemmelse med artikel 2 og 3 i nærværende forordning, herunder også hvis der forekommer delegering i henhold til artikel 28 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

For så vidt angår første afsnit, skal transaktionsregistre anvende et XML-format og et skema, der er udviklet i overensstemmelse med ISO 20022-metoden. Transaktionsregistre kan desuden efter aftale med den pågældende enhed give adgang til oplysninger om derivataftaler i et andet format, der aftales i fællesskab.«

b) Stk. 2 udgår.

2. I artikel 5 indsættes følgende som stk. 3 til 9:

»3. Transaktionsregistre opretter og opretholder de tekniske ordninger, der er nødvendige for, at de enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, kan etablere en forbindelse ved hjælp af en sikker grænseflade mellem maskiner for at fremsætte anmodninger om data og modtage data.

For så vidt angår første afsnit, skal transaktionsregistre anvende SSH-filoverførselsprotokollen. Transaktionsregistre skal anvende standardiserede XML-meddelelser, der er udviklet i overensstemmelse med ISO 20022-metoden, til at kommunikere via dette interface. Transaktionsregistre kan desuden efter aftale med den pågældende enhed etablere en forbindelse ved hjælp af en anden protokol, der aftales i fællesskab.

4. I overensstemmelse med artikel 2 og 3 i nærværende forordning giver transaktionsregistre de enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, adgang til følgende oplysninger:

- (a) alle indberetninger om derivataftaler
- (b) den seneste handel med derivataftaler, der ikke er udløbet, eller som ikke har været genstand for en indberetning med handlingstype »E«, »C«, »P« eller »Z«, jf. felt 93 i tabel 2 i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1247/2012 (*).

5. Transaktionsregistre opretter og opretholder de tekniske ordninger, der er nødvendige for, at de enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, kan udarbejde forud fastsatte periodiske anmodninger om adgang til nærmere oplysninger om derivataftaler, som bestemt i punkt 4, som er nødvendige for, at disse enheder kan opfylde deres forpligtelser og mandater.

6. Transaktionsregistre giver efter anmodning de enheder, der er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, adgang til nærmere oplysninger om derivataftaler på grundlag af enhver kombination af følgende felter, jf. bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1247/2012:

- (a) tidsstempel for indberetningen
- (b) ID for den indberettende modpart
- (c) den anden modparts ID
- (d) den indberettende modparts branche
- (e) type indberettende modpart
- (f) mægler-ID
- (g) ID for indberettende enhed
- (h) ID for berettiget modtager
- (i) aktivklasse
- (j) produktklassifikation
- (k) produktidentifikation
- (l) identifikation af underliggende aktiv
- (m) handelssted
- (n) tidsstempel for gennemførelse
- (o) udløbsdato
- (p) ophørsdato
- (q) CCP og
- (r) type handling.

7. Transaktionsregistre opretter og opretholder den tekniske kapacitet til at give direkte og øjeblikkelig adgang til de nærmere oplysninger om derivataftaler, som er nødvendige for, at de enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, kan opfylde deres mandater og forpligtelser. Denne adgang skal gives på følgende måde:

- (a) hvis en enhed, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, anmoder om at få adgang til nærmere oplysninger om udestående derivataftaler eller derivataftaler, der enten ikke er udløbet, eller for hvilke der ikke er blevet udarbejdet indberetninger med handlingstyper »E«, »C«, »Z« eller »P«, jf. felt 93 i tabel 2 i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1247/2012, mere end et år før den dato, hvor anmodningen blev indgivet, opfylder transaktionsregistre denne anmodning senest kl. 12:00, koordineret universal tid, på den første kalenderdag efter den dato, hvor anmodningen blev indgivet

- (b) hvis en enhed, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, anmoder om at få adgang til nærmere oplysninger om derivataftaler, der enten er udløbet, eller for hvilke der er blevet udarbejdet indberetninger med handlingstyper »E«, »C«, »Z« eller »P«, jf. felt 93 i tabel 2 i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1247/2012, mere end et år før den dato, hvor anmodningen blev indgivet, opfylder transaktionsregistre denne anmodning senest tre arbejdsdage, efter at anmodningen er indgivet
- (c) hvis en anmodning om adgang til data fra en enhed, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012, vedrører derivataftaler, der falder ind under både litra a) og b), giver transaktionsregistret nærmere oplysninger om disse derivataftaler senest tre arbejdsdage efter, at anmodningen er indgivet.
8. Transaktionsregistre bekræfter modtagelsen og kontrollerer rigtigheden og fuldstændigheden af enhver anmodning om adgang til oplysninger, der er indgivet af de enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012. De underretter disse enheder om resultatet af denne kontrol senest 60 minutter efter indgivelse af anmodningen.
9. Transaktionsregistre skal anvende elektronisk signatur og datakrypteringsprotokoller for at sikre fortroligheden, integriteten og beskyttelsen af de data, der stilles til rådighed for enheder, som er opført i artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012.

(*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1247/2012 af 19. december 2012 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formatet for og hyppigheden af handelsindberetninger til transaktionsregistre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 om OTC-derivater, centrale modpart og transaktionsregistre (EUT L 352 af 21.12.2012, s. 20), som ændret ved gennemførelsesforordning (EU) 2017/105 (EUT L 17 af 21.1.2017, s. 17).«

Artikel 2

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/1801**af 13. juli 2017****om berigtigelse af visse sprogudgaver af delegeret forordning (EU) 2016/2250 om fastsættelse af en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i Nordsøen og i EU-farvande i ICES-afsnit IIa**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2250 ⁽²⁾ fastsættes en de minimis-undtagelse fra forpligtelsen til at lande visse arter, der fanges med bestemte former for redskaber.
- (2) Den danske, den italienske, den slovakiske, den tjekkiske og den tyske sprogudgave af delegeret forordning (EU) 2016/2250 indeholder en fejl i artikel 6, litra f), vedrørende de former for redskaber, der anvendes.
- (3) Den danske sprogudgave af delegeret forordning (EU) 2016/2250 indeholder yderligere fejl i artikel 6, litra e), f) og g), vedrørende de arter, der er omfattet af de minimis-undtagelsen, i artikel 8, stk. 2, litra c) og d), og i artikel 8, stk. 3, vedrørende de særlige tekniske foranstaltninger i Skagerrak og i bilaget, fodnote 3, vedrørende definitionen af de fartøjer, der er omfattet. De øvrige sprogudgaver er ikke berørt heraf.
- (4) Delegeret forordning (EU) 2016/2250 bør derfor berigtiges.
- (5) For at sikre lige vilkår for alle fiskere, der er omfattet af de minimis-undtagelsen, bør denne delegerede forordning finde anvendelse fra den anvendelsesdato, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2016/2250 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Delegeret forordning (EU) 2016/2250 berigtiges således:

1) Artikel 6, litra e), affattes således:

- »e) for almindelig tunge, kuller og hvilling under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse tilsammen op til højst 4 % i 2018 af de samlede årlige fangster af jomfruhummer, almindelig tunge, kuller, hvilling og dybhavsreje i fiskeri efter jomfruhummer med fartøjer, der anvender bundtrawl (OTB, TBN) med en maskestørrelse på mindst 70 mm og forsynet med en artsselektiv rist med højst 35 mm mellem tremmerne i ICES-afsnit IIIa«.

2) Artikel 6, litra f), affattes således:

- »f) for almindelig tunge, kuller og hvilling under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse tilsammen op til højst 1 % af de samlede årlige fangster af jomfruhummer, almindelig tunge, kuller, hvilling og dybhavsreje i fiskeri efter dybhavsreje med fartøjer, der anvender bundtrawl (OTB) med en maskestørrelse på mindst 35 mm og forsynet med en artsselektiv rist med højst 19 mm mellem tremmerne og en ublokeret åbning, hvor fiskene kan slippe ud, i ICES-afsnit IIIa«.

3) Artikel 6, litra g), affattes således:

- »g) for almindelig tunge, kuller og hvilling tilsammen op til højst 0,5 % af de samlede årlige fangster af jomfruhummer, almindelig tunge, kuller, hvilling og dybhavsreje i fiskeri efter jomfruhummer med kurve (FPO) i ICES-afsnit IIIa«.

4) Artikel 8, stk. 2, litra c), affattes således:

- »c) trawl med en maskestørrelse på under 70 mm, når der fiskes efter pelagiske arter eller industriarter, forudsat at fangsterne består af over 80 % af en eller flere pelagiske arter eller industriarter«.

5) Artikel 8, stk. 2, litra d), affattes således:

- »d) trawl, hvis fangstpose har en maskestørrelse på mindst 35 mm, når der fiskes efter rejer, forudsat at trawlet er forsynet med en sorteringsrist med højst 19 mm mellem tremmerne.«.

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/2250 af 4. oktober 2016 om fastsættelse af en udsמידsplan for visse fiskerier efter demersale arter i Nordsøen og i EU-farvande i ICES-afsnit IIa (EUT L 340 af 15.12.2016, s. 2).

6) Artikel 8, stk. 3, indledende sætning, affattes således:

»3. Det er tilladt at anvende en anordning, der holder fisk tilbage, når der fiskes efter rejer, jf. stk. 2, litra d), forudsat at der er tilstrækkelige fiskerimuligheder til at dække bifangster, og at anordningen til at holde fisk tilbage er«.

7) Fodnote 3, første punktum, i bilaget affattes således:

»Fartøjer anses for at fiske efter sej, hvis sej, når fartøjerne anvender trawl med en maskestørrelse på mindst 100 mm, på årgennemsnit har udgjort mindst 50 % af alle fartøjets landinger af fisk fanget i EU og tredjelands områder af Nordsøen i løbet af perioden $x - 4$ til $x - 2$, hvor x er anvendelsesåret, dvs. 2012-2014 for anvendelsesåret 2016, 2013-2015 for anvendelsesåret 2017 og 2014-2016 for anvendelsesåret 2018.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra 1. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

AFGØRELSER

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ'S AFGØRELSE (FUSP) 2017/1802

af 28. september 2017

om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2017)

DEN UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITISKE KOMITÉ HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 38, stk. 3,

under henvisning til Rådets afgørelse 2013/354/FUSP af 3. juli 2013 om Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS) ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 9, stk. 1, i afgørelse 2013/354/FUSP bemyndiges Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) i overensstemmelse med traktatens artikel 38, stk. 3, til at træffe de relevante afgørelser med henblik på at varetage den politiske kontrol med og den strategiske ledelse af Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS), herunder afgørelsen om at udnævne en missionschef.
- (2) Den 17. februar 2015 vedtog PSC afgørelse EUPOL COPPS/1/2015 ⁽²⁾ om udnævnelse af Rodolphe MAUGET til missionschef for EUPOL COPPS fra den 16. februar 2015 til den 30. juni 2015.
- (3) Mandatet for Rodolphe MAUGET som missionschef for EUPOL COPPS er blevet forlænget flere gange, senest ved PSC's afgørelse EUPOL COPPS/1/2016 ⁽³⁾, der forlængede hans mandat som missionschef for EUPOL COPPS indtil den 30. juni 2017.
- (4) Den 22. september 2017 foreslog Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik at udnævne Kauko AALTOMAA til missionschef for EUPOL COPPS fra den 1. oktober 2017 til den 30. juni 2018 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kauko AALTOMAA udnævnes til missionschef for Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS) fra den 1. oktober 2017 til den 30. juni 2018.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2017.

På Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komités vegne

W. STEVENS

Formand

⁽¹⁾ EUT L 185 af 4.7.2013, s. 12.

⁽²⁾ Den Udenrigs- Og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2015/381 af 17. februar 2015 om udnævnelse af missionschefen for Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2015) (EUT L 64 af 7.3.2015, s. 37).

⁽³⁾ Den Udenrigs- Og Sikkerhedspolitiske Komités afgørelse (FUSP) 2016/1193 af 12. juli 2016 om forlængelse af mandatet for missionschefen for Den Europæiske Unions politimission i de palæstinensiske områder (EUPOL COPPS) (EUPOL COPPS/1/2016) (EUT L 197 af 22.7.2016, s. 1).

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2017/1803

af 3. oktober 2017

om forbedring af mulighederne for lovlig migration for personer med behov for international beskyttelse

(meddelt under nummer C(2017) 6504)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Genbosætning er et vigtigt redskab til at yde beskyttelse til fordrevne personer og et klart eksempel på global solidaritet med tredjelande med det formål at hjælpe dem med at håndtere det store antal personer, der flygter fra krig eller forfølgelse. Genbosætning er med til at redde liv, bidrager til at mindske irregulær migration og forvalte migrationspresset og imødegår smuglernetværkenes narrativ ved at skifte farlige og irregulære migrationsstrømme til Unionen ud med sikre og lovlige muligheder for migration. Genbosætning er derfor også et vigtigt element i EU's omfattende asyl- og migrationspolitik.
- (2) I september 2015 fik krisen i Middelhavsområdet EU-institutionerne til øjeblikkeligt at erkende, at der var tale om en nødsituation som følge af de usædvanligt store migrationsstrømme i området, og opfordre til vedtagelsen af kortsigtede og langsigtede foranstaltninger, fra håndtering af migrationsstrømme fra lande uden for EU til sikring af en effektiv kontrol ved de ydre grænser, styrkelse af EU's tilbagesendelsespolitik samtidig med en reform af det fælles europæiske asylsystem og en forbedring af mulighederne for sikre og lovlige veje til EU.
- (3) Den 8. juni 2015 henstillede Kommissionen som led i de øjeblikkelige foranstaltninger og med henblik på overordnet at tackle migrationskrisen og vise solidaritet med de tredjelande, der er særligt hårdt ramt af den globale flygtningekrise, at der indføres en EU-ordning med henblik på at genbosætte 20 000 personer med behov for international beskyttelse over en periode på to år ⁽¹⁾. Den 20. juli 2015 enedes medlemsstaterne sammen med de lande, der har tilsluttet sig Dublinsystemet, om at genbosætte 22 504 personer fra Mellemøsten, Afrikas Horn og Nordafrika, som har behov for international beskyttelse ⁽²⁾.
- (4) For at optrælle migrantsmuglernetværk og tilbyde migranterne et alternativ til at sætte deres liv på spil besluttede EU og Tyrkiet den 18. marts 2016 at bryde den cirkel af ukontrollerede strømme af migranter, som har skabt en humanitær krise, og nåede til enighed om en række foranstaltninger, herunder genbosætning af syrere med behov for international beskyttelse i medlemsstaterne.
- (5) Rådet ændrede efter erklæringen fra EU og Tyrkiet Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 ⁽³⁾ for at gøre det muligt for medlemsstaterne under deres nationale og multilaterale ordninger at opfylde deres omfordelingsforpligtelser for så vidt angår 54 000 ansøgere gennem genbosætning, indrejse af humanitære årsager eller andre former for lovlig indrejse af syrere med behov for international beskyttelse fra Tyrkiet.
- (6) New York-erklæringen om flygtninge og migranter af 19. september 2016, der blev vedtaget af alle 193 FN-medlemsstater, opfordrede til en mere retfærdig fordeling af byrden og ansvaret for at tage imod og støtte verdens flygtninge. FN's medlemsstater gav udtryk for, at de agter at udvide antallet af lovlige muligheder for flygtninge for at få tilladelse til indrejse eller blive genbosat i tredjelande ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling af 8. juni 2015 om en EU-ordning for genbosætning (C(2015) 3560 final).

⁽²⁾ Konklusioner vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 20. juli 2015.

⁽³⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/1754 af 29. september 2016 om ændring af afgørelse (EU) 2015/1601 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 268 af 1.10.2016, s. 82).

⁽⁴⁾ New York-erklæringen om flygtninge og migranter er tilgængelig på: <http://www.unhcr.org/new-york-declaration-for-refugees-and-migrants.html>.

- (7) Mere end 23 000 personer er pr. 20. september 2017 blevet genbosat i henhold til den ordning, der blev aftalt den 20. juli 2015, og i henhold til erklæringen fra EU og Tyrkiet. Medlemsstaterne har derudover genbosat personer med behov for international beskyttelse gennem deres egne nationale ordninger.
- (8) Alene i 2016 genbosatte medlemsstaterne 14 205 flygtninge, hvilket er en betydelig stigning i forhold til de 8 155 personer, der blev genbosat i 2015, de 6 550 i 2014 og de mellem 4 000 og 5 000 om året i perioden 2010-2013. Denne stigning viser merværdien af og potentialet for samarbejde på EU-plan og koordinering i forbindelse med genbosætning. Den viser også betydningen af tilstrækkelige midler til genbosætning fra EU's budget, da der er afsat 293,3 mio. EUR for perioden fra 2014 til 2017.
- (9) Medlemsstater, der endnu ikke har opfyldt deres tilsagn i henhold til de nuværende ordninger, bør gøre dette snarest muligt. De eventuelle tilsagn, der ikke er opfyldt efter udløbet af begge ordninger, bør fremføres til næste tilsagnsrunde om genbosætning og være et supplement til de nye tilsagn, som medlemsstaterne skal give.
- (10) EU bør gå fra ad hoc-ordninger for genbosætning og indrejse af humanitære årsager til en fast ramme for genbosætning i EU. Med henblik herpå har Kommissionen som led i revisionen af EU's asylsystem fremsat et forslag til en EU-genbosætningsramme ⁽¹⁾, der skal åbne sikre og lovlige veje til international beskyttelse for dem, der har behov for det. En hurtig vedtagelse af forslaget er en vigtigt forudsætning for en mere effektiv, retfærdig og stabil europæisk asyl- og migrationspolitik.
- (11) For at sikre, at genbosætningen fortsætter, indtil en EU-genbosætningsramme er på plads, opfordrede Kommissionen på det 8. forum om genbosætning og omfordeling den 4. juli 2017 medlemsstaterne til at give ambitiøse tilsagn om genbosætning baseret på de aftalte prioriteter for denne periode og i overensstemmelse med FN's Højkommissariat for Flygtninges (UNHCR) forventede globale behov for 2018.
- (12) Formålet med denne henstilling er at sikre, at genbosætningsindsatsen kan fortsætte i perioden mellem afslutningen af de nuværende EU-ordninger for genbosætning og den praktiske gennemførelse af EU-genbosætningsrammen, og at følge op på den tilsagnsrunde, der blev indledt den 4. juli 2017 i lyset af de nye behov fastsat i UNHCR's forventede globale behov for genbosætning for 2018.
- (13) Henstillingen har til formål at støtte medlemsstaternes løbende bestræbelser på at åbne og forbedre de lovlige og sikre muligheder for personer med behov for international beskyttelse. Medlemsstaternes tiltag i overensstemmelse med denne henstilling skal vise solidaritet med de tredjelande, hvortil et stort antal personer, der har behov for international beskyttelse, er blevet fordrevet, og de skal bidrage til internationale genbosætningsinitiativer og til en bedre overordnet forvaltning af migrationsituationen. Målene for denne henstilling er således i overensstemmelse med forslaget om en EU-genbosætningsramme.
- (14) Valget af prioriterede regioner er baseret på behovet for at fortsætte gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016, herunder gennem den fremtidige frivillige ordning om indrejse af humanitære årsager, fortsætte genbosætningen fra Jordan og Libanon og følge op på meddelelsen i handlingsplanen om foranstaltninger til at støtte Italien, reducere presset langs den centrale Middelhavsroute og øge solidariteten ⁽²⁾ med henblik på at genbosætte personer fra afrikanske nøglelande, der ligger langs med eller fører til den centrale Middelhavsroute, herunder Libyen, Niger, Tchad, Egypten, Etiopien og Sudan.
- (15) Tilsagnsrunden, der blev indledt den 4. juli 2017, har pr. 20. september ført til ca. 14 000 tilsagn fra medlemsstaterne. Der er behov for et stærkere engagement fra alle medlemsstater for at bidrage til den fælles indsats for at redde liv og tilbyde troværdige alternativer til de irregulære bevægelser.
- (16) Det globale behov for genbosætning er på 1,2 mio. personer, og UNHCR har gentagne gange opfordret alle lande til gradvis at øge omfanget af deres genbosætningsprogrammer i overensstemmelse med de hensigter, der gives udtryk for i New York-erklæringen om flygtninge. På denne baggrund og med udgangspunkt i de fremskridt, der er opnået siden 2015, bør Unionen tilbyde mindst 50 000 genbosætningspladser med henblik på senest den 31. oktober 2019 at tage imod personer, der har behov for international beskyttelse, fra tredjelande.
- (17) Som hjælp til medlemsstaternes gennemførelse af dette mål bør 500 mio. EUR stilles til rådighed fra EU's budget. Medlemsstaterne kan på de betingelser, der gælder for Asyl-, Migrations- og Integrationsfondens tildeling af midler, modtage et fast beløb på 10 000 EUR pr. genbosat person fra prioriterede regioner.

⁽¹⁾ COM(2016) 468 final.

⁽²⁾ SEC(2017) 339.

- (18) UNHCR planlægger en midlertidig mekanisme for hurtig evakuering fra Libyen af de mest sårbare grupper af migranter fra Libyen. EU bør sammen med andre globale aktører bidrage til denne mekanisme, således at den reelt bidrager til, at de mest sårbare personer med behov for international beskyttelse, som i dag befinder sig i Libyen, kan få adgang til muligheden for genbosættelse. Den irregulære migration vil kun ophøre, hvis der findes et reelt alternativ til at begive sig ud på farlige rejser. Medlemsstaterne bør i forbindelse med overvejelserne om deres genbosættelsestilsgang derfor også tage hensyn til og støtte dette UNHCR-initiativ.
- (19) Repræsentanter for Frankrig, Tyskland, Italien, Spanien og Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik sammen med repræsentanter for Niger og Tchad og formanden for Libyens præsidentråd anerkendte i en fælles erklæring om migration og asyl den 28. august 2017 behovet for at tilrettelægge genbosættelsen af personer med behov for international beskyttelse, som er særligt udsatte, i takt med at den smuglerstyrede migration mindskes.
- (20) Mindst 50 000 genbosætningspladser, der skal udbydes af Unionen fra de prioriterede regioner, skal bidrage til globale solidaritetsinitiativer om at øge antallet af lovlige muligheder for migration, herunder UNHCR's seneste globale indkaldelse af tilsagn om 40 000 pladser til genbosættelse fra landene langs den centrale Middelhavsroute i 2018.
- (21) For at sikre overvågning af gennemførelsen bør medlemsstaterne rapportere månedligt til Kommissionen om personer, der er blevet genbosat på deres område i overensstemmelse med deres tilsagn, idet de angiver, fra hvilket land personen er blevet genbosat.
- (22) Kommissionen bør gøre status over, hvilke fremskridt der gøres med gennemførelsen af denne henstilling, senest den 31. oktober 2018. På baggrund af gennemgangen og under hensyntagen til den generelle migrationsituation i EU og globalt kan medlemsstaterne blive opfordret til at revidere deres tilsagn yderligere.
- (23) Denne henstilling bør rettes til medlemsstaterne. De associerede stater opfordres til at bidrage til de fælles europæiske genbosætningsbestrebelse —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

FORØGELSE AF GENBOSÆTNINGSTILSAGN

- 1) På grundlag af de erfaringer, der er opnået i forbindelse med gennemførelsen af EU's aktuelle genbosætningsprogrammer, og for at skabe en bedre overgang mellem disse ordninger og EU-genbosætningsrammen bør medlemsstaterne tilbyde mindst 50 000 genbosætningspladser med henblik på senest den 31. oktober 2019 at tage imod personer, der har behov for international beskyttelse, fra tredjelande.
- 2) Medlemsstater, som endnu ikke har givet deres tilsagn i forbindelse med den tilsagnsrunde om genbosættelse, som Kommissionen indledte den 4. juli 2017, bør gøre dette senest den 31. oktober 2017, og de, der allerede har gjort dette, bør overveje at øge antallet af tilsagn for at nå målet.
- 3) Medlemsstaterne bør i deres tilsagn fokusere på:
 - a) at sikre den fortsatte genbosættelse af syrere fra Tyrkiet og tredjelandstatsborgere og statsløse personer, der er fordrevet af konflikten i Syrien, for at støtte erklæringen fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016, herunder gennem den fremtidige frivillige ordning om indrejse af humanitære årsager
 - b) at sikre den fortsatte genbosættelse fra Jordan og Libanon
 - c) at bidrage til en stabilisering af situationen i det centrale Middelhavsområde ved at genbosætte personer, der har brug for beskyttelse, fra Libyen, Niger, Tchad, Egypten, Etiopien og Sudan, herunder ved at støtte UNHCR's midlertidige mekanisme for hurtig evakuering fra Libyen af de mest sårbare grupper af migranter fra Libyen.
- 4) Medlemsstaterne opfordres til at opfylde deres tilsagn ved hurtigst muligt at genbosætte i tæt samarbejde med UNHCR og eventuelt med støtte fra EASO.

OVERVÅGNING

- 5) Medlemsstaterne bør hver måned meddele Kommissionen, hvor mange personer der er blevet genbosat på deres område i overensstemmelse med deres tilsagn, idet de angiver, fra hvilket land personen er blevet genbosat.

FINANSIEL STØTTE

- 6) Medlemsstaterne bør gøre fuld brug af den finansielle støtte på 500 mio. EUR, der er stillet til rådighed gennem Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden med henblik på opfyldelsen af de tilsagn om genbosætning, der er omhandlet i denne henstilling.

REVISION

- 7) Kommissionen vil tage denne henstilling op til fornyet overvejelse senest den 31. oktober 2018. Efter Kommissionens status over gennemførelsen af denne henstilling og under hensyntagen til den generelle migrationssituation i EU og globalt kan medlemsstaterne blive opfordret til at revidere deres tilsagn yderligere.

ADRESSATER

- 8) Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. oktober 2017.

På Kommissionens vegne
Dimitris AVRAMOPOULOS
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2017/1804**af 3. oktober 2017****om gennemførelsen af bestemmelserne i Schengengrænsekodeksen om midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser i Schengenområdet**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I et område uden kontrol ved de indre grænser kan det kun under ekstraordinære omstændigheder besluttes midlertidigt at genindføre kontrol ved de indre grænser som reaktion på situationer, der i alvorlig grad påvirker den offentlige orden eller den interne sikkerhed i området, i dele heraf eller i en eller flere medlemsstater. I lyset af de virkninger, genindførelsen af en sådan kontrol kan have for den frie bevægelighed for alle personer og varer inden for området uden kontrol ved de indre grænser, kan det kun ske som en sidste udvej og under strenge betingelser, hvad angår omfanget og varigheden af en midlertidig genindførelse af grænsekontrol.
- (2) De nuværende bestemmelser i Schengengrænsekodeksen giver mulighed for hurtigt at genindføre midlertidig kontrol ved de indre grænser, hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, i op til højst to måneder (artikel 28). I henhold til kodeksen kan der også genindføres kontrol ved de indre grænser i tilfælde af trusler mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i tilfælde af forudseelige begivenheder i op til højst seks måneder (artikel 25). En kombineret anvendelse af Schengengrænsekodeksens artikel 28 og 25 gør det muligt at opretholde grænsekontrollen i op til i alt otte måneder. Derudover giver en ny trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed mulighed for på ny at anvende reglerne (og således på ny at beregne varigheden af kontrolperioden).
- (3) Schengengrænsekodeksens artikel 29 indeholder bestemmelser om en særlig procedure, der gør det muligt at genindføre kontrol ved de indre grænser i en periode på op til 2 år, hvis den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med grænsekontrollen ved de ydre grænser, som blev konstateret under en Schengenevaluering. Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ⁽¹⁾ kan denne procedure også anvendes, hvis en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, efter at der er foretaget en sårbarhedsvurdering, eller ikke samarbejder med agenturet, hvis situationen ved de ydre grænser kræver, at der hurtigt træffes foranstaltninger.
- (4) Selv om den nugældende frist i langt de fleste tilfælde har været tilstrækkelig, har det i den senere tid vist sig, at visse alvorlige trusler mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed såsom terrortrusler eller større ukontrollerede sekundære bevægelser inden for Unionen kan vare langt længere end ovennævnte tidsrum.
- (5) Kommissionen har vedtaget et forslag til ændring af de relevante bestemmelser i Schengengrænsekodeksen for fremover at imødegå sådanne vedvarende trusler. Forslaget ændrer tidsbegrænsningerne for genindførelsen af kontrol ved de indre grænser i Schengengrænsekodeksens artikel 25 i tilfælde af forudseelige begivenheder og anerkender derved, at det kan være begrundet at forlænge den nuværende tidsbegrænsning til højst 2 år. Forslaget giver desuden mulighed for yderligere forlængelse af kontrollen ved de indre grænser, når en specifik trussel mod den indre sikkerhed eller den offentlige orden varer længere end dette tidsrum.
- (6) Disse nye tidsbegrænsninger ledsages af supplerende proceduremæssige krav, som medlemsstaterne skal opfylde, inden de kan genindføre kontrol ved de indre grænser eller forlænge en sådan kontrol. Medlemsstaterne skal navnlig underbygge deres underretning med en risikovurdering, der viser, at den planlagte genindførelse af kontrol ved de indre grænser eller forlængelsen af en sådan kontrol udgør sidste udvej, og forklare, hvordan kontrollen ved de indre grænser kan være med til at imødegå den konstaterede trussel. Desuden skal

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

Kommissionen nu afgive udtalelse, når kontrollen ved de indre grænser varer længere end seks måneder. Bestemmelserne vedrørende »høringsproceduren«, efter at Kommissionen har afgivet udtalelse, ændres også for at afspejle den nye rolle, Den Europæiske Grænse- og Kystvagt og Europol spiller, og for at sikre, at der tages behørigt hensyn til resultaterne af høringen, navnlig hvad angår inddragelsen af nabomedlemsstaterne. Alle disse ændringer har til formål at sikre, at der kun genindføres kontrol ved de indre grænser, når og så længe det er nødvendigt og begrundet.

- (7) De foreslåede ændringer af Schengenrænsekodeksen bygger på de nuværende bestemmelser. Indtil de ovenfor beskrevne ændringer af Schengenkodeksen er vedtaget, er det vigtigt, at alle medlemsstater, der har til hensigt at genindføre midlertidig kontrol ved de indre grænser, fuldt ud opfylder kravene i de eksisterende bestemmelser i Schengenrænsekodeksen, hvori det allerede kræves, at medlemsstater, der har til hensigt at anvende denne foranstaltning, først overvejer alternative foranstaltninger til grænsekontrol og samarbejder med nabomedlemsstaterne.
- (8) Forud for beslutningen om at genindføre midlertidig kontrol ved de indre grænser eller forlænge en sådan kontrol bør de berørte medlemsstater i medfør af Schengenrænsekodeksens artikel 26 vurdere, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, og om foranstaltningen står i et rimeligt forhold til truslen, idet der blandt andet tages hensyn til foranstaltningens sandsynlige virkninger for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser. Måltrettet kontrol på grundlag af konstant opdaterede risikoanalyser og efterretninger vil derfor være med til at optimere den gavnlige virkning af kontrollen og begrænse dens negative virkninger for den frie bevægelighed.
- (9) De medlemsstater, der berøres af genindførelsen af kontrol ved de relevante grænseafsnit, bør regelmæssigt kunne udtrykke deres syn på behovet herfor med henblik på at tilrettelægge et gensidigt samarbejde mellem alle involverede medlemsstater og regelmæssigt undersøge, om foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til de begivenheder, der har afstedkommet genindførelsen af grænsekontrol, og truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed. De medlemsstater, der har besluttet at genindføre en sådan kontrol, bør tage hensyn til disse synspunkter ved bedømmelsen og revurderingen af behovet for kontrollen med det formål hele tiden at tilpasse den til omstændighederne.
- (10) En medlemsstat, der genindfører kontrol ved de indre grænser eller forlænger en sådan kontrol, bør blandt andet informere om de foranstaltninger, som andre medlemsstater skal træffe i forbindelse med den planlagte grænsekontrol, jf. Schengenrænsekodeksens artikel 27, stk. 1, litra e). I medfør af Schengenrænsekodeksens artikel 27, stk. 5, kan der finde fælles møder sted mellem den medlemsstat, der planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, de øvrige medlemsstater, navnlig dem, der er direkte berørt af disse foranstaltninger, og Kommissionen med henblik på i givet fald at tilrettelægge et gensidigt samarbejde mellem medlemsstaterne. Disse kontakter med nabomedlemsstater bør anvendes til at begrænse virkningerne for den frie bevægelighed.
- (11) Da der kun under ekstraordinære omstændigheder og som sidste udvej midlertidigt kan genindføres kontrol ved de indre grænser, bør medlemsstaterne først undersøge, om det ikke er muligt at anvende andre alternative foranstaltninger i stedet for grænsekontrol for effektivt at imødegå den konstaterede trussel, og kun beslutte at genindføre kontrol ved de berørte indre grænser som sidste udvej, når sådanne mindre restriktive foranstaltninger i forbindelse med den grænseoverskridende trafik ikke i tilstrækkelig grad kan imødegå de konstaterede trusler. De berørte medlemsstater bør redegøre for resultatet af disse overvejelser og begrundelsen for valget af grænsekontrol i deres underretning, jf. Schengenrænsekodeksens artikel 27, stk. 1.
- (12) Medlemsstaterne bør i den henseende træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fremme og fuldt ud efterkomme Kommissionens henstilling af 12. maj 2017 (C(2017) 3349 final) om forholdsmæssigt afpasset politikontrol og politisamarbejde i Schengenområdet.
- (13) Denne henstilling bør efterkommes under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder.
- (14) Denne henstilling bør rettes til alle Schengenstater, der er bundet af afsnit III i Eurforordning (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

BEGRÆNSNING AF VIRKNINGERNE FOR DEN FRIE BEVÆGELIGHED

For at sikre den rette balance mellem behovet for at beskytte den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medlemsstaterne og fordelene ved et område uden kontrol ved de indre grænser bør de medlemsstater, der har til hensigt at genindføre midlertidig kontrol ved de indre grænser, omhyggeligt tage hensyn til og regelmæssigt evaluere følgende aspekter, når de i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 26 vurderer behovet for og forholdsmæssigheden af enhver midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 25 og 28:

- a) de sandsynlige virkninger af genindførelsen af en sådan kontrol for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser
- b) de sandsynlige virkninger af genindførelsen af en sådan kontrol for det indre marked.

Med henblik herpå bør de medlemsstater, der har til hensigt at genindføre midlertidig kontrol ved de indre grænser, i den underretning, der er omhandlet i Schengengrænsekodeksens artikel 27, stk. 1, redegøre for resultatet af deres vurdering af virkningen af den planlagte genindførelse af kontrol ved de indre grænser eller forlængelsen af en sådan kontrol for den frie bevægelighed og det indre marked.

De medlemsstater, der har til hensigt at genindføre midlertidig kontrol ved de indre grænser, bør afholde sig fra at træffe foranstaltninger, som ikke kan begrundes af den konstaterede alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed. De bør for eksempel begrænse de grænseafsnit, hvor der indføres midlertidig kontrol ved de indre grænser, til, hvad der er strengt nødvendigt for at imødegå den konstaterede trussel.

DELT ANSVAR OG SAMARBEJDE

De medlemsstater, der har til hensigt at genindføre midlertidig kontrol ved de indre grænser, bør med henblik på at begrænse virkningerne heraf for den frie bevægelighed:

- a) i god tid i forvejen høre de medlemsstater, der er berørt af den planlagte genindførelse af grænsekontrol
- b) opretholde et tæt og løbende samarbejde, som gør det muligt løbende at revurdere og tilpasse kontrollen, så den afspejler ændringerne i behovene og virkningerne i marken
- c) være parat til at bistå hinanden med henblik på en effektiv gennemførelse af grænsekontrol, når det er nødvendigt og begrundet.

BRUG AF ALTERNATIVE FORANSTALTNINGER

For at sikre, at den midlertidige genindførelse af kontrol ved de indre grænser er sidste udvej og kun anvendes, når det ikke er muligt ved brug af andre midler på hensigtsmæssig vis at imødegå den konstaterede alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, bør medlemsstaterne fuldt ud efterkomme Kommissionens henstilling af 12. maj 2017 (C(2017) 3349 final) om forholdsmæssigt afpasset politikontrol og politisamarbejde i Schengenområdet.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. oktober 2017.

På Kommissionens vegne
Dimitris AVRAMOPOULOS
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2017/1805**af 3. oktober 2017****om professionalisering af offentlige udbud: Udvikling af en arkitektur for professionalisering af offentlige udbud****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Offentlige udbud er et instrument til at opnå intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Instrumentet vil kunne få en betydelig økonomisk betydning ⁽¹⁾ ved at bidrage til Kommissionens dagsorden for vækst, job og grænseoverskridende handel. Produktive, effektive og konkurrencedygtige offentlige udbud er både en hjørnesteen for et velfungerende indre marked og en vigtig kanal for europæiske investeringer ⁽²⁾.
- (2) Direktiverne om offentlige udbud, der blev vedtaget i 2014 ⁽³⁾, giver medlemsstaterne en værktøjskasse, der gør dem i stand til at anvende offentlige udbud mere effektivt og strategisk. Offentlige udbud står over for nye udfordringer, da de i stigende grad forventes at: demonstrere, at de fører til størst mulig værdi for de offentlige midler på trods af stadig strammere budgetter, udnytte de muligheder, som digitalisering og markeder i udvikling byder på, bidrage strategisk til horisontale politiske målsætninger og samfundsmæssige værdier som for eksempel innovation, social inklusion og økonomisk og miljømæssig bæredygtighed, maksimere tilgængeligheden og udvise ansvarlighed med hensyn til at minimere ineffektivitet, spild, uregelmæssigheder, svig og korruption samt opbygge ansvarlige forsyningskæder.
- (3) Det er nødvendigt at sikre effektiv anvendelse af reglerne for offentlige udbud på alle niveauer for at kunne udnytte denne væsentlige løftestang for europæiske investeringer så godt som muligt, som det kommer til udtryk i investeringsplanen for Europa ⁽⁴⁾, og for at opnå det stærkere indre marked, som Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, opfordrede til i sin tale om Unionens tilstand i 2017. Effektivitet er også blandt de områder inden for offentlige udbud, hvor det i løbet af processen med det europæiske semester er kommet frem, at der er plads til forbedringer.
- (4) Det bør derfor sikres, at offentlige midler anvendes så effektivt som muligt, og offentlige indkøbere bør være i stand til at indkøbe i overensstemmelse med de højeste standarder for professionalismisme. Fremme og støtte af professionalismisme blandt udbudspraktikere kan hjælpe til, at offentlige udbud indvirker på hele økonomien ⁽⁵⁾.
- (5) Formålet med at professionalisere offentlige udbud er i bred forstand at afspejle den generelle forbedring af hele den række af færdigheder og kompetencer og al den viden og erfaring, som personer, der leder eller deltager i opgaver i forbindelse med udbud, er i besiddelse af ⁽⁶⁾. Professionaliseringen skal også omfatte de værktøjer, den

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne (COM(2015) 550 final).

⁽²⁾ Næsten halvdelen af samhørighedsmidlerne kanaliseres gennem offentlige udbud. I perioden 2014-2020 vil EU investere 325 mia. EUR — næsten en tredjedel af det samlede EU-budget — i Europas regioner gennem de europæiske struktur- og investeringsfonde, der har til formål at fremme økonomisk vækst, jobskabelse og konkurrenceevne og reducere udviklingsforskelle.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65) («det klassiske direktiv»), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1) («koncessionsdirektivet») og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243) («forsyningsvirksomhedsdirektivet»), navnlig henholdsvis artikel 83, stk. 4, artikel 45, stk. 4, og artikel 99, stk. 4.

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: En investeringsplan for Europa (COM(2014) 903 final).

⁽⁵⁾ I det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SWD(2015) 202), der ledsagede strategien for det indre marked, blev den potentielle økonomiske gevinst ved at løse problemer i forbindelse med professionalisering anslået til 80 mia. EUR.

⁽⁶⁾ Dette omfatter alle aspekter af det arbejde, der udføres af udbudspraktikere, der er involveret i én eller anden fase af udbudsforløbet fra identifikation af behov til kontraktforvaltning — hvad enten disse praktikere er ansat i centrale eller decentraliserede administrationer eller institutioner, har funktioner, der er specifikt defineret som udbudsrelaterede, eller slet og ret er ansvarligt for visse opgaver i forbindelse med udbud.

støtte og den institutionelle politiske arkitektur, der er nødvendige for at udføre arbejdet effektivt og levere resultater ⁽¹⁾. Derfor bør en effektiv professionaliseringspolitik være baseret på en overordnet strategisk tilgang med tre supplerende målsætninger:

- I. Udvikling af en egnet politisk arkitektur for professionalisering: For at have en reel indvirkning bør enhver professionaliseringspolitik kunne regne med politisk støtte på højt niveau. Det betyder, at der — ved anvendelse af institutionelle strukturer, der fremmer specialisering, aggregering og videndeling, hvor det er relevant — skal ske en klar tildeling af ansvarsområder og opgaver til institutioner på et centralt politisk niveau, idet der støttes op om tiltag på lokalt og regionalt plan samt på sektorplan, og idet der sikres kontinuitet på tværs af politiske cyklusser.
 - II. Menneskelige ressourcer — forbedring af uddannelse af og karriereplanlægning for udbudspraktikere: Udbudspraktikere, dvs. personer, der er involveret i indkøb af varer, tjenesteydelser og udførelse af arbejde, samt revisorer og ansatte med ansvar for gennemgangen af sager vedrørende offentlige udbud, skal have de rette kvalifikationer samt den uddannelse, de færdigheder og den erfaring, der er nødvendige for deres ansvarsniveau. Det betyder, at der — ved hjælp af tilbud om den nødvendige uddannelse og fortsat faglig udvikling — skal sikres erfarent, dygtigt og motiveret personale, og at der skal udvikles en karrierestruktur for den offentlige udbudsfunktion samt incitamenter til at gøre denne funktion attraktiv og til at motivere offentligt ansatte til at levere strategiske resultater.
 - III. Systemer — adgang til værktøjer og metoder til at støtte professionel udbudspraksis: Udbudspraktikere skal være udstyret med de rette værktøjer og have den rette støtte til at handle effektivt og få størst mulig værdi for pengene for hvert indkøb. Det betyder, at der skal sikres adgang til værktøjer og processer, der kan levere intelligente udbud, som for eksempel: e-udbudsværktøjer, retningslinjer, manualer, skabeloner og samarbejdsværktøjer med tilhørende uddannelse, støtte og ekspertise, aggregering af viden og udveksling af god praksis.
- (6) Denne henstilling ⁽²⁾ tilskynder til udvikling og gennemførelse af professionaliseringspolitikker i medlemsstaterne ved at tilbyde en referenceramme, der kan tages op til overvejelse ⁽³⁾. Det ønskede resultat af dette initiativ er at hjælpe medlemsstaterne med at opbygge deres egen professionaliseringspolitik og herigennem styrke udbuddenes profil, indflydelse, virkning og omdømme med hensyn til at opfylde offentlige målsætninger.
- (7) Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne og til deres offentlige administrationer, primært på nationalt niveau. Dog bør medlemsstaterne — inden for rammerne af deres centraliserede eller decentraliserede udbudssystemer — yderligere tilskynde ordregivende myndigheder/ordregivere til og støtte dem i at igangsætte professionaliseringsinitiativer. Medlemsstaterne bør derfor gøre organer, der er ansvarlige for offentlige udbud på alle niveauer, samt organer, der sørger for uddannelsen af revisorer og offentlige sagsbehandlere med ansvar for gennemgangen af sager vedrørende offentlige udbud, opmærksomme på denne henstilling —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

I. UDFORMNING AF PROFESSIONALISERINGSPOLITIKKEN FOR OFFENTLIGE UDBUD

1. Medlemsstaterne bør udvikle og gennemføre langsigtede professionaliseringsstrategier for offentlige udbud, der er skræddersyet til deres behov, ressourcer og administrative struktur, og som står alene eller indgår i mere omfattende professionaliseringspolitikker fra den offentlige administrations side. Målet er at tiltrække, udvikle og fastholde færdigheder, fokusere på præstationer og strategiske resultater og få mest muligt ud af de tilgængelige værktøjer og teknikker. Disse strategier bør:
 - a) henvende sig til alle relevante deltagere i udbudsforløbet og være udviklet i et inklusivt forløb på nationalt, regionalt og lokalt niveau
 - b) anvendes koordineret med andre politikker på tværs af den offentlige sektor og
 - c) gøre status over udviklinger i andre medlemsstater og på internationalt plan.

⁽¹⁾ Behovet for at udvikle en udbudsarbejdsstyrke med evnen til kontinuerligt at levere valuta for pengene er også understreget i OECD's anbefaling om offentlige udbud fra 2015. <http://www.oecd.org/gov/ethics/OECD-Recommendation-on-Public-Procurement.pdf>.

⁽²⁾ Kommissionen ønsker ikke at foreskrive en særlig model, men at opfordre medlemsstater og relevante administratorer til at adressere relevante spørgsmål. Der er en klar anerkendelse af, at alle befinder sig i forskellige faser af deres forløb. Ikke desto mindre stilles der ved de nye direktiver krav om, at medlemsstaterne sikrer, at a) der foreligger vederlagsfri information og vejledning vedrørende fortolkning og anvendelse af EU-retten om offentlige udbud til hjælp for ordregivende myndigheder og økonomiske aktører, navnlig SMV'er, og b) at ordregivende myndigheder har adgang til støtte til planlægning og gennemførelse af udbudsprocedurerne.

⁽³⁾ Denne henstilling vil blive ledsaget af en samling af god praksis fra medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne bør også tilskynde ordregivende myndigheder/ordregivere til og støtte dem i at gennemføre de nationale professionaliseringsstrategier, udvikle professionaliseringsinitiativer samt en egnet institutionel arkitektur og samarbejde med henblik på mere koordinerede, effektive og strategiske udbud baseret på blandt andet:
 - a) øget samarbejde mellem relevante tjenestegrene og mellem ordregivende myndigheder/ordregivere og
 - b) den ekspertise og støtte, der findes i uddannelsesinstitutioner, centrale indkøbscentraler og udbudsorienterede faglige organisationer.

II. MENNESKELIGE RESSOURCER — FORBEDRING AF UDDANNELSE OG KARRIEREPLANLÆGNING

3. Medlemsstaterne bør identificere og definere de basisfærdigheder og -kompetencer, som enhver udbudspraktiker bør uddannes i og være i besiddelse af, under hensyntagen til udbudsprojekters tværfaglige karakter, både for specialiserede udbudspraktikere og for beslægtede funktioner samt for dommere og revisorer, som for eksempel:
 - a) rammer for færdigheder og kompetencer med henblik på at støtte rekrutterings- og karriereplanlægningsprocesser og udforme uddannelsesprogrammer og
 - b) en fælles kompetenceramme for offentlige udbud på EU-plan.
4. Medlemsstaterne bør udvikle egnede uddannelsesprogrammer — indledende og livslange — på grundlag af data, en vurdering af behov samt kompetencerammer, hvis de er tilgængelige. De bør for eksempel:
 - a) udvikle og/eller støtte udviklingen af det indledende uddannelses tilbud på kandidat- og ph.d.-niveau samt anden kompetencegivende uddannelse
 - b) levere og/eller støtte et bredt, målrettet og tilgængeligt tilbud om livslang uddannelse og læring
 - c) udbrede uddannelses tilbuddet via innovative, interaktive løsninger eller e-læringsværktøjer samt ordninger for datareplikation og
 - d) trække på akademisk samarbejde og forskning og herigennem udvikle et solidt teoretisk fundament for udbudsløsninger.
5. Medlemsstaterne bør også udvikle og støtte de ordregivende myndigheds/ordregivernes anvendelse af solid forvaltning af menneskelige ressourcer, karriereplanlægning og motivationsordninger, der er specifikke for udbudsfunktioner, og som har til formål at tiltrække og fastholde kvalificeret personale på udbudsområdet og tilskynde praktikere til at levere bedre kvalitet og anvende en mere strategisk tilgang til offentlige udbud, som for eksempel:
 - a) anerkendelses- eller certificeringsordninger, der identificerer og belønner udbudsfunktioner
 - b) karrierestrukturer, institutionelle incitamenter og politisk støtte til at levere strategiske resultater og
 - c) excellencepriser med henblik på at fremme god praksis på områder som for eksempel innovation, grønne og socialt ansvarlige offentlige udbud eller bekæmpelse af korrupsion.

III. SYSTEMER — LEVERING AF VÆRKTØJER OG METODER

6. Medlemsstaterne bør tilskynde til og støtte udvikling og anvendelse af tilgængelige IT-værktøjer, der kan forenkle og forbedre funktionen af udbudssystemer. De bør for eksempel:
 - a) sikre adgang til oplysninger ved at oprette fælles onlineportaler
 - b) udvikle IT-værktøjer med tilhørende uddannelse (f.eks. vedrørende stordriftsfordele, energieffektivitet eller teamwork) eller støtte tilsvarende markedsdrevne løsninger og
 - c) fremme en strategisk tilgang til digitalisering via standardisering, deling og genanvendelse af samt interoperabilitet mellem produkter og tjenesteydelser, navnlig via anvendelse af eksisterende IT-løsninger på EU-plan ⁽¹⁾, samt bidrage til udvikling af instrumenter som for eksempel onlinekataloger over IKT-standarder for udbud ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Blandt andet: den fælles digitale portal og Connecting Europe-facilitetens digitaltjenesteinfrastrukturens tekniske moduler (e-identitet, e-signatur, e-levering og e-fakturerings).

⁽²⁾ https://joinup.ec.europa.eu/community/european_catalogue/.

7. Medlemsstaterne bør støtte og fremme integritet som en iboende del af professionel adfærd på individuelt og institutionelt plan ved at levere værktøjer til at sikre, at reglerne overholdes, og at der er gennemsigtighed og retningslinjer vedrørende forebyggelse af uregelmæssigheder. De bør for eksempel:
 - a) opstille etiske regler samt integritetschartre
 - b) anvende data vedrørende uregelmæssigheder ⁽¹⁾ som feedback med henblik på at udvikle tilhørende uddannelsesforløb og retningslinjer samt fremme selvrehabilitering og
 - c) udarbejde specifik vejledning med henblik på at forhindre og opdage svig og korruption, herunder via whistleblowerkanaler.
8. Medlemsstaterne bør yde rådgivning, der på den ene side skal sikre retssikkerheden med hensyn til EU-ret og national ret samt opfyldelsen af krav, der stammer fra EU's internationale forpligtelser, og på den anden side facilitere og fremme strategisk tænkning, kommerciel dømmekraft og intelligent/informeret beslutningstagning, som for eksempel:
 - a) målrettet vejledningsmateriale, metodiske håndbøger og registre over god praksis og de mest almindelige fejl, der er opdaterede, brugervenlige, let tilgængelige og baseret på erfaringer fra udbudspraktikere, og
 - b) standardiserede skabeloner og værktøjer til forskellige procedurer som for eksempel kriterier for grønne offentlige udbud.
9. Medlemsstaterne bør fremme udvekslingen af god praksis og yde støtte til udbudspraktikeremed henblik på at sikre professionelle udbudsprocedurer, samarbejde og overførsel af ekspertise. De bør for eksempel:
 - a) yde teknisk bistand ved hjælp af reaktive helpdeske, hotlines og/eller e-mailtjenesteydelser
 - b) tilrettelægge seminarer og workshops med henblik på at dele nye retlige udviklinger, politiske prioriteter og god praksis og
 - c) tilskynde til fællesskaber for udbudspraktikere via onlinefora og faglige sociale netværk.

IV. OPFØLGNING AF DENNE HENSTILLING — RAPPORTERING OG OVERVÅGNING

10. Der henstilles til, at medlemsstaterne oplyser Kommissionen om foranstaltninger, der træffes i henhold til denne henstilling, når de rapporterer i henhold til artikel 83 i direktiv 2014/24/EU, artikel 45 i direktiv 2014/23/EU og artikel 99 i direktiv 2014/25/EU.

Udfærdiget i Strasbourg, den 3. oktober 2017.

På Kommissionens vegne
Elżbieta BIENKOWSKA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ Samtidig med at databeskyttelseslovgivningen og den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger overholdes.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA